

Tashi's toets

Lucy Stevenson Ewell

(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Dit verhaal vond plaats in Zimbabwe.

Tashi haalde diep adem toen zijn leerkracht de toetsen aan de leerlingen teruggaf. Het was maar een oefentoets, maar toch was hij zenuwachtig over zijn cijfer.

Het was Tashi's laatste jaar op de basisschool en hij moest veel toetsen maken. Naast toetsen in rekenen en natuurwetenschap moest hij ook taal-toetsen maken. In Zimbabwe leerden ze om in het Engels en in het Shona te schrijven en te spreken. Tashi vond Shona het moeilijkst.

'Alsjeblieft, Tashi.' Tashi's leerkracht gaf hem zijn cijfers. Hij had een goed cijfer voor wiskunde! En zijn cijfer voor Engels was ook prima. Maar toen zag Tashi zijn cijfer voor Shona en schrok hij. Hij had helemaal geen goed cijfer gehaald!

Tashi keek op weg naar huis de hele tijd naar de grond.

'Wat is er aan de hand?' vroeg mama.

'Ik heb een slecht cijfer voor mijn oefentoets voor Shona', zei Tashi. 'Ik ben altijd al slecht in Shona geweest. Stel dat ik een onvoldoende haal voor de echte toets?'

Mama ging bij Tashi zitten. Ze keek naar zijn cijfers. 'Het lijkt erop dat je meer oefening nodig hebt.'

Tashi kreunde.

Tashi bad dat zijn harde werk vruchten zou afwerpen.

VOOR GROTE KINDEREN

Tashi was dankbaar dat hij om hulp kon bidden. Maar hij wist dat hij ook hard moest werken. Tashi oefende elke dag met schrijven in Shona. Hij vroeg zijn leerkrachten om extra hulp. Soms wilde hij liever met zijn vriendjes spelen of iets anders doen. Maar hij bleef oefenen.

'Je maakt veel vooruitgang', zei de leerkracht van Tashi. Tashi was trots op zijn harde werk.

Uiteindelijk brak de dag van de toets aan. Hij sprak nog een laatste gebed uit en vroeg zijn hemelse Vader om hulp.

De leerkracht deelde de toetsen uit en Tashi pakte zijn potlood. Toen hij begon te schrijven, kreeg hij een warm, vredig gevoel. Hij wist dat dit gevoel van de Heilige Geest kwam. Zijn hemelse Vader troostte en hielp hem.

Toen de toets klaar was, kon Tashi niet wachten om zijn ouders erover te vertellen. Hij wist nog niet wat voor cijfer hij had, maar hij had er een goed gevoel over. Hij had zijn uiterste best gedaan.

'Ik ben trots op je', zei mama.

'Dank je!' Tashi glimlachte en pakte zijn *Boekje voor kinderen* om de Schrifttekst nog eens te lezen. Maar hij veranderde een klein stukje. 'En Tashi nam toe in wijsheid en in grootte en in genade bij God en de mensen.' ●

'Misschien kun je een doel stellen om te werken aan je schrijfvaardigheid in het Shona?' Mama pakte Tashi's *Boekje voor kinderen*. Ze las de Schrifttekst op de eerste bladzijde voor. 'En Jezus nam toe in wijsheid en in grootte en in genade bij God en de mensen.*' Ze glimlachte naar Tashi. 'Jezus groeide stukje bij beetje, en dat kun jij ook.'

'Oké', zei Tashi. 'Denk je dat onze hemelse Vader me wil helpen?'

'Ik weet het wel zeker.'

Die avond zei Tashi een gebed. 'Lieve hemelse Vader, help me alstublieft om een voldoende voor mijn Shona-toets te halen. Help me alstublieft om te leren en er beter in te worden. In de naam van Jezus Christus. Amen.'

ILLUSTRATIES, PAULINE GREGORY